

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์และสภาพปัญหาของชาติในปัจจุบัน เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วกันแล้วว่า การที่ประเทศมุ่งพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการเงินเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางการเงินและการคลังของประเทศอย่างมาก ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญทางด้านวัตถุอย่างเห็นได้ชัด ทิศทางของการพัฒนานั้นก็ได้เป็นไปอย่างยั่งยืนและครอบคลุมทั้งด้านคนและวัตถุ เพราะการพัฒนาประเทศโดยมุ่งความเจริญทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เน้นเรื่องวัตถุอุปกรณ์อย่างรวดเร็ว โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจของคนให้มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดี ได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศจำนวนมาก ผลของการพัฒนาเหล่านี้จึงเป็นที่มาของปัญหาสังคมปัจจุบันที่จะทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของประเทศชาติกำลังประสบปัญหาสังคมหลายด้านที่รุมล้อมคุกคามเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ทำให้หลงผิดและมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ขาดระเบียบวินัย ละทิ้งค่านิยม ความเป็นไทยและชาตคุณธรรม เป็นปัญหาสังคมที่ควรแก้ไขเป็นการเร่งด่วน

จากสภาพสังคมในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและหลากหลายอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แพร่หลายอย่างรวดเร็วทำให้แนวคิด วิถีชีวิต ค่านิยมของบุคคลในสังคมเกิดความเปลี่ยนแปลงเบี่ยงเบนไปจาก หลักศีลธรรมจริยธรรมที่ดีงามตามหลักธรรมของพุทธศาสนา กลับขึ้นชมวัฒนธรรมตะวันตกที่เน้นการบริโภควัตถุต่างๆ จนเกิดความสับสน ระบบสังคมที่เคยดีงามของไทยได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อันสืบเนื่องมาจากการให้ความสำคัญในด้านเศรษฐกิจซึ่งเป็นการพัฒนาทางด้านวัตถุมากกว่าพัฒนาสังคมในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านจิตใจ ส่งผลให้สังคมไทยปัจจุบันเกิดวิกฤติ คุณธรรมและจริยธรรม มีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างไม่มีที่สิ้นสุดมีแนวโน้มจำนวนอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ผู้ก่ออาชญากรรมเปลี่ยนไปเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน^๑ จากรายงานจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า มีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีรวม ๓๖,๔๖๗ คดี

^๑ พระครูประโชติจันทร์วิมล (นาม จันทโชโต), การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม นักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศหอวัง นนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๑.

ความผิดส่วนใหญ่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดอื่นๆ ตามลำดับ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๙ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๔๖.๕๘ ระดับประถมศึกษาร้อยละ ๒๖.๓๒^๒ ซึ่งส่งผลไปยังปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย อาทิ ปัญหา ยาเสพติด ปัญหานักเรียนตีกัน การหลงมัวเมาในอบายมุข การขาดระเบียบวินัย และอื่นๆ อีกมากมาย

ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข^๓ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มุ่งเน้นการปฏิรูป การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร และอนาคต ของชาติ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งในเชิงความคิดและวิธีการปฏิบัติงานของครูและ บุคลากรทางการศึกษาทุกระดับอันได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับการ ศึกษาทุกฝ่าย เพื่อระดมสรรพกำลังทุ่มเททรัพยากรพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป

การศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรของชาติ ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ สร้างคนรุ่นใหม่ให้มาช่วยพัฒนาสังคม ซึ่งนอกจากความรู้ความสามารถแล้วต้องเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม จึงจะทำให้การพัฒนาประเทศประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน ปรัชญา พื้นฐานและกรอบแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ที่ต้องการให้มีการพัฒนาคนไทย ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาที่ยั่งยืน มีคุณธรรมและ มีคุณลักษณะ แผนการศึกษาแห่งชาติจึงมุ่งพัฒนาคนให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง คือเป็นสังคมที่มีคุณภาพ เป็นสังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มีความสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน^๔

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของ แต่ละระดับการศึกษา มาตรา ๒๔ (๔) ได้บัญญัติแนวการจัดการกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า จัดการเรียนการ

^๒ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, รายงานสถิติคดีเด็กและเยาวชน, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.djop.go.th/home> [๙ มิ.ย. ๒๕๕๙].

^๓ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒, ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ ๑๑๖, ตอนที่ ๗๔ ก (๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒), หน้า ๓.

^๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๙) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร, ม.ป.ป.), หน้า ๕.

สอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและศักยภาพ สาระหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม^๕ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๓ ในหมวด ๑ มาตรา ๖ ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ต้องยึดแนวการจัดการศึกษาในหมวด ๔ มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษาต้องเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความเหมาะสม^๖ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแนวการจัดการศึกษาตามจุดเน้นของกฎหมายแม่บททางการศึกษาที่จะต้องบูรณาการทั้งส่วนที่เป็นสาระความรู้ของแต่ละวิชากับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามดังกล่าว คือ เมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้จักแยกแยะสิ่งถูกสิ่งผิด ก็จะเป็นบุคคลที่ประพฤติตนให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติได้ ถ้าคนมีแต่ความเก่งโดยขาดคุณธรรมที่ดีงามนั้น จะเป็นอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน จึงมีความสำคัญและเป็นหน้าที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการศึกษา คือ กระบวนการขัดเกลาทางสังคม โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติ

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนไทยในสังคมให้เป็นคนดีเป็นเรื่องที่จำเป็น เพราะคนในสังคมต่างเรียกร้องในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมไทย แม้เป็นเรื่องที่มีความยากเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน และมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากมาย จึงเป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญ โดยตัวของผู้บริหารเอง

^๕ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖, ตอนที่ ๗๔ ก (๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒), หน้า๗-๙.

^๖ พระครูประโชติจันทร์วิมล (นาม จันทโชโต), การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม นักเรียนโรงเรียน นวมินทราชินูทิศหอวัง นนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๒.

จะต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้เกิดแก่นักเรียนในโรงเรียน และขณะเดียวกันก็ต้องเสริมครูในโรงเรียนให้สามารถจัดกิจกรรมที่จะช่วยอบรมบ่มนิสัยนักเรียนทุกคนให้เป็นคนที่มีคุณธรรมด้วย”

โดยจากการศึกษาบันทึกการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอชุมแสง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา พบว่า ประเด็นด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนยังคงเป็นปัญหาที่ควรเร่งแก้ไข อาทิเช่น นักเรียนขาดความมีระเบียบวินัยในการมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดความซื่อสัตย์สุจริตโดยลอกการบ้านเพื่อนแล้วนำมาส่งครู และไม่มีความประหยัดโดยไม่เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนของตน เป็นต้น^๗ เพื่อเป็นการพัฒนาในด้านผู้เรียนควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ด้วยความเหมาะสมและเป็นไปได้ภายใต้บริบทของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางของผู้บริหารในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ จำแนกตามสถานภาพของบุคลากรและระดับการศึกษา

๑.๒.๓ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

^๗ อมรา เล็กเริงสินธุ์, *คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, ๒๕๕๒), หน้า ๒๐๘.

^๘ คณะผู้บริหารอำเภอชุมแสง, *แบบบันทึกการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอชุมแสง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘*, (นครสวรรค์ : ฝ่ายวิชาการอำเภอชุมแสง, ๒๕๕๘) (อัดสำเนา), หน้า ๕๔.

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

เพื่อให้สอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดคำถามของการวิจัยดังนี้

๑.๓.๑ สภาพคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ อยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ ความคิดเห็นที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ จำแนกตามสถานภาพของบุคลากรและระดับการศึกษาเป็นอย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ โดยขอบเขตของเนื้อหาได้มาจากการสังเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของการวิจัยด้านเนื้อหาที่เป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนที่ควรเร่งพัฒนา คือ

๑. ความซื่อสัตย์
๒. ความขยัน
๓. ความมีระเบียบวินัย
๔. ความประหยัด
๕. ความมีน้ำใจ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

๑. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ในโรงเรียนอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ รวมประชากรทั้งสิ้น ๖๖๓ คน

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ในอำเภอชุมแสงเครือข่ายที่ ๓ ในปี

การศึกษา ๒๕๕๙ มีจำนวน ๒๔๔ คน โดยการเปิดตารางกำหนดขนาดของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

๓. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งให้ข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พระภิกษุ จำนวน ๒ รูป ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้คือ ๑) เป็นครูพระสอนศีลธรรม และ ๒) มีประสบการณ์ในการสอนศีลธรรม ไม่ต่ำกว่า ๒ ปี และผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต ๑ จำนวน ๕ ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ ๑) ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๒ ปี และ ๒) เป็นผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนวิถิพุทธ ไม่ต่ำกว่า ๑ ปี รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีทั้งหมด ๗ รูป/คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ สถานภาพของบุคลากร และ ระดับการศึกษา

๒. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพของคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเดือน มีนาคม ๒๕๖๐ รวม ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับนิยามศัพท์เพื่อความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดศัพท์เป็นคำนิยามศัพท์ตามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้

แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวทางปฏิบัติที่วางไว้เพื่อให้ความเจริญขึ้น

คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติดี เป็นพฤติกรรมการแสดงออกอันเนื่องมาจากสภาพคุณงามความดีในจิตใจ มีหลักธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติจนเกิดความดีงามในจิตใจ ทั้ง ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงต่อความเป็นจริงและจริงใจไม่คดโกง ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

๒. ความขยัน หมายถึง ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๓. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลงระเบียบแบบแผน และหลักของศีลธรรม

๔. ความประหยัด หมายถึง รู้จักใช้ทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร ทั้งส่วนตนและสังคมตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพฐานะความเป็นอยู่ส่วนตนและสังคม

๕. ความมีน้ำใจ หมายถึง ความเอื้ออาทร ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย มีดังต่อไปนี้

๑.๗.๑ ทำให้ทราบสภาพคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๗.๒ ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๗.๓ ทำให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

๑.๗.๔ ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา